

Herşeye Rağmen

– SakineBAHADIR · 14 Ekim 2009

Geçenlerde acı bir haberle sarsıldık, iki genç canımız trafik kazasına kurban gitmişti.İkisi de daha hayatının baharında aramızdan trafik canavarına kurban edilmişti.İçimiz yandı, kavrulduk, ahlar vahlar, öyle olmuş, böyle olmuş bir sürü senaryolar yazıldı, çizildi durdu...

Cenaze evine gittim, yakın bir arkadaşımın oğluydu biri çünkü....Aile perişandı, aslan gibi bir delikanlıyı, canlarını kaybetmişlerdi dayanılacak gibi bir acı değildi...

Dostları, akrabaları, gencin arkadaşları, komşular, herkes oradaydı.Allahım çok zor birşeydi bu, herkesin yüzünden yaşadığı acı okunuyordu,kimisi ağlıyor, kimi susuyordu...

Annenin yüzünde ben gerçek acıyı görebiliyordum...Suskundu, sesi çıkmıyordu ama içinde kopan fırtınaları gözlerinden okuyabiliyordum.

Kimbilir neler geçiyordu zihninden, ne hatıralar,oğluyla yaşadıkları,onun acısına nasıl katlanacağı,onsuz nasıl yaşayacağı, onu karnında taşıdığı günler,doğduğu gün, emeklemesi, yürümesi,ilk söylediği söz,sünneti, okula başladığı gün,annem diye sarılması, kokusu, konuşması, daha neler neler..

Allahım nasıl büyük bir acıydı bu, ona bir daha sarılamayacak, onu bir daha koklayamayacak,o, evde bir daha gezmeyecek, yatağında yatmayacak, eşyalarını kullanmayacak, annem demeyecekvs

Bi ara küçük kızı geldi annesinin kucağına yattı, anne kızının başını okşadı onun acısını hafifletmek için, yüzünü sıvazladı...

O zaman annenin çektiği dayanılması mümkün olmayan o acıyı geride kalan çocukları için, eşi için içinin derinliklerine gömmek için nasıl bir çaba harcadığını gördüm.

İşte annelik buydu,o da ne kadar yoğun acı yaşarsa yaşasın, eşi için, geride kalan çocukları için, acısını içine gömüp güçlü olmak zorundaydı..

Her zamanki gibi zor görev gene annenin omuzlarındaydı...Oysa içinde ne fırtınalar kopuyordu. Bunu anne olmayan, evlat acısı yaşamayan kimse tahmin edemez inanın bana....

İşte içinde ne fırtınalar, kasırgalar koparsa kopsun anne herşeye, tüm acılarına rağmen güçlü olmak zorunda,diğer çocuklarına güçlü olduğunu ve bu acının dayanılabilecek bir acı olduğunu göstermek zorundaydı...

Cennet annelerin ayağı altına boşuna serilmemişti, vardı bir hikmeti tabii ki şüphesiz..

Hasta olurum yanibaşımda şifa ANNEM
Sevgisi merhameti gönlüme deva ANNEM
Gönül sinesinde şefkat gülü dolu ANNEM
Dünya yalan olsada yüređi gerçek ANNEM.....
Herkesel,herşeye rağmen genede benim ANNEM....

Yaradanımız hiç kimseyi, hiçbir anneyi böyle bir acıyla imtihan etmesin, yüreğini kavurup, herşeye rağmen güçlü olmak zorunda bırakmasın inşallah....

Sevgiyle kalın, hoşkalın, haşçakalın.....

Sakine Bahadır
05-09-2009